

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἀθήναις

Δρ

8

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ

Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:

Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1903. Ὁρσί-
λουν δὲ οἱ ἐπιθυοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ
ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευ-
θύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελεταρίου
πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡΓ. Κ. ΓΑΓΑΡΗΝ.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶναι τὸ μόνον Ἡπειρω-
τικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δεκάκα ἐτῶν συνηγορεῖ
ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν
ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

τύπος ἀσχολεῖται καθ' ἑκάστην διὰ τὸ ζήτημα
τῆς δικλύσεως τῆς Βου-

λῆς μὲ μὲν δὲ μεγάλα γράμματα παρὰθῆται
εἰς τοὺς ἀναγ. ὥστας τοῦ τὰς γνώμας τῶν δια-
φόρων πολιτευομένων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τού-
του. Οἱ μὲν φρονοῦν ὅτι πρέπει νὰ δικλυθῇ ἡ
Βουλὴ αὕτη, νὰ γίνουιν νέαι ἐκλογαὶ καὶ νὰ ἀ-
ναδειχθῇ νέα κυβερνητικὴ ἰσχυρὰ, ἥτις νὰ δυ-
νηθῇ νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῶν οἰ-
κονομικῶν τῆς χώρας καὶ ὑπὲρ τῆς στρατιωτι-
κῆς καὶ ναυτικῆς αὐτῆς παρὰσεύης. Οἱ δὲ
φρονοῦν ὅτι δὲν παρίσταται ἀνάγκη δικλύσεως
καὶ ὅτι ἡ παρούσα Βουλὴ, ἐὰν δὲν δυνηθῇ νὰ
νὰ συντρέξῃ τὴν κυβερνητικὴν Πάλλιν, δύναται
αὕτη αὕτη νὰ ἀναδείξῃ ἄλλην κυβερνητικὴν κοι-
νοβουλευτικὴν, καθότι αἱ περιστάσεις ὑφ' ἃς
σήμερον διατελεῖ τὸ κράτος ὑπὸ οἰκονομικὴν ἔ-
ποψιν καὶ τὰ ἐξωτερικὰ ζητήματα δὲν ἐπι-
τρέπουσιν ἐκλογὰς καὶ ἄλλας τοιαύτης φύσεως
ἀπασχολήσεις. Λοιπὸν ἡ συζήτησις περιστρέ-
φεται εἰς τὸ ἐὰν θὰ δικλυθῇ ἡ ὄχι. Ἡμεῖς ἀ-
ποστρέφομεν τὸ πρόσωπον ἀπὸ τὰς τοιαύτας
συζητήσεις. Εἴμεθα ἀδιάφοροι ἐὰν δὲν δικλυθῇ
ὡς καὶ ἐὰν δικλυθῇ. Ἐξετάζομεν μόνον ὅτι
κοινὸν ὄλων τῶν Ἑλλήνων συμφέρον εἴη νὰ μὴ
διεξάγωνται βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ διὰ δικλύ-
σεως ἀλλὰ μόνον ὅτε ἐκπνέει ἡ ὑπὸ τοῦ συν-
τάγματος τεθεῖσα προθεσμία. Διὰ τῶν ἐκλο-
γῶν ἀνστατοῦσαι ὁλόκληρον τὸ Κράτος, ἡ δι-
καισύνη ὡσαύτως, ἡ δὲ εἰσπραξις τῶν φόρων
ἀναστέλλεται. Ἐπὶ τρεῖς σχεδὸν μῆνας τὸ
Κράτος παρὰδίδεται εἰς ἐκλογικὴν μέθην.
Ἀλλὰ καὶ μετὰ ταύτην συνεχίζεται ἡ αὕτη
ἀνταρμιανιστικὴ πολιτικὴ. Ἀποτέλεσμα ταύτης
εἶναι τὸ πομπῶδες ἀναγγελλθέν ἔλλειμμα τοῦ
π. ἔ. εἰς 8 ἑκατομμύρια. Οἱ ὑπουργοὶ τῶν Οἰ-
κονομικῶν δὲν ἔπαυσαν νὰ μᾶς διαβεβαιώσιν
ὅτι ἡ οἰκονομικὴ χρῆσις θὰ ἐκλείει διὰ περισ-
σεύματος. Ἐν τούτοις οἱ ποντικοὶ ἔρχαν τὸ
περίσσευμα καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἔχουν ἔλλειμμα.
Ἐφεξῆς λοιπὸν ἡ προτοχὴ καὶ αἱ ἐνέργειαι τῶν
πολιτικῶν ἡμῶν δέον νὰ στρέφονται μόνον
περὶ τὴν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν τοῦ Κράτους.
Ἄνευ φειδωλῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, ἄνευ
γενναίων θυσιῶν εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ ἑλ-
ληνικὸν Κράτος δυνάμενον νὰ διεκδικήτῃ τὰ
δικαία αὐτοῦ καὶ πραγματοποιήτῃ τοὺς πόθους
τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἑλλήνων. Ἐλ-
λὰς ἄνευ στρατοῦ, ἄνευ ναυτικοῦ, εἶναι Κράτος
μὴ λαμβανόμενον ὑπ' ὄψιν ἐν τῇ λύσει τῶν ἀ-
νατολικῶν ζητημάτων. Εὐτυχῶς ὅτι τὸ Μκε-
δονικὸν ζήτημα δὲν ἐλύθη διὰ πολέμου ὡς πάν-
τες ὑπέθετον. Ἡ σύνεσις τοῦ Σουλτάνου ἐμα-
ταίωσε τὸν πόλεμον, ὅστις ἡδύνατο πολλὰς νὰ
ἐπιφέρῃ καταστροφάς. Τίς ὅμως ἐγγυᾶται ἡ-
μῖν ὅτι οἱ λησταντάροι τῶν κομιτῶν δὲν

θὰ ἐπανκλάβωσι βραδύτερον τὰς αὐτὰς ἀπο-
πείρας; Τίς μᾶς ἐγγυᾶται ὅτι τὰ ἀνατολικά
πράγματα θὰ ἡρεμώσιν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ
εἶνε ἐπιτετραμμένον εἰς ἡμᾶς νὰ σκεπτόμεθα
μόνον περὶ δικλύσεως τῆς Βουλῆς, περὶ ἐκλο-
γῶν καὶ πλαστοπροσωπειῶν κατ' αὐτὰς, οὐχὶ
ὅς καὶ περὶ προπαρασκευῆς;

ΕΚ ΜΕΓΣΟΒΟΥ

27 Σεπτεμβρίου 1903

Τρεῖς μῆνας ἔχομεν νὰ ἴδωμεν βροχὴν. Οἱ
λαχανόκηποι ἐξηράθησαν ἐντελῶς, τὸ μὲν ἐνε-
κεν τῆς ἀνομβρίας ἐξ ἄλλου ἐνεκεν τῆς λειψυ-
δρίας, ἡ ὁποία θὰ στεγνώσῃ καὶ τοὺς λάφυ-
γὰς μᾶς. Τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα θὰ ἐξώδευεν
ἡ κοινότης διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ καταστρα-
φέντος ὑδραγωγείου, τὰ ἔρχαν οἱ ἀπεσταλμέ-
νοι τοῦ Πατριαρχείου διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν
ἐκλογῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ οἱ ἐν
Κωνσταντινουπόλει δικηγόροι τοῦ κόμματος,
οἱ ὁποῖοι ἐνῆργον ἐκάστοτε διὰ τὴν ἀκύρωσιν
τῶν ἐκλογῶν καὶ ἔγειναν ὀλίγας φορὰς τέσσα-
ρες ἐκλογαὶ μὲ συμπαῖον, ἐντὸς δύο ἐτῶν καὶ
δὺς τὰ κοινοτικὰ χρήματα στὸ βρόντο. Κατὰ
τὰς ἐσχάτως ἐνεργηθείσας ἐκλογὰς 17 Αὐγού-
στου ἐνεστῶτος ἔτους ἐξελέγησαν ἔφοροι ἐκ
τοῦ κόμματος τοῦ κ. Τζωαννοπούλου οἱ ἐξῆς:
Δημήτριος Μπότας, Νικόλαος Κριτσάκης, Ἰω-
άννης Καράρος, Στέργιος Τσόκας καὶ Πέτρος
Τέσας. Ταμίαις τῇ ἐφορείᾳ ἐξελέγη παμψη-
φει ὁ Στέργιος Τσόκας. Ἀποδείξας ὅτι δὲν θὰ
γίνῃ κατάχρησις εἰς τὴν διαχείρησιν τῶν κλη-
ροδοτημάτων εἶναι ὅτι τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐκλογῆς
μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν οἱ ἐκλεγέντες ἔφοροι ἐθυ-
σίασαν δέκα ἀρνία καὶ πέντε φορτώματα κρη-
σὶ πρὸς ἑορτασμὸν τῆς ἐπιτυχίας τῶν.

Τὸ κληροδοτήμα τοῦ Ἀβερῶφ μένει νεκρὸν
γράμμα, τὸ φερμακεῖον χωρὶς φέρμακα, κορά-
σια ἐφέτος ἀνυπανδρα, ἐνῶ πέρυσιν ὑπάνδρου-
σαν εἴκοσι πτωχὰ τοιαῦτα. Οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς
δικτῆκης εὐρίσκονται εἰς διάστασιν καὶ ἐκ τῆς
διαττάσεως τῶν ταύτης ὑποφέρει ἡ πτώχεια,
ὅλη δὲ ἡ ἀνωμαλία αὕτη προήλθεν διότι ὁ ἐν-
ταῦθα δικιμένων ἐκτελεστὴς Δημ. Μπότας δὲν
θέλει νὰ συνεργάζηται μὲ τοὺς διορισθέντας ἀν-
τιπροσώπους τῶν λοιπῶν δύο ἐκτελεστῶν Μιχ.
καὶ Γ. Πίχτου. Ἐκ τῶν ἐκτελεστῶν ὁ Γεώρ-
γιος Πίχτος παρητήθη ὀριστικῶς ἀπὸ τὴν δι-
χείρισιν, ὁ Στέργιος Τζωαννόπουλος ταξιδεύει
εἰς Περσίδας πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς υἱεί-
ας του, ἔμειναν τὴν δὴν δύο μόνον ἐκτελεσταὶ οἱ
Μιχαὴλ Πίχτος καὶ Δημήτριος Μπότας· ὁ μὲν
διαμένει διαρκῶς ἐν Τρικκάλοις ὁ δὲ σποραδι-
κῶς ἐνταῦθα καὶ ἐν Τρικκάλοις. Ἄν ὁ κ. Μπό-
τας ἐπονοῦσε παρκαμτικῶς διὰ τὸν τόπον,
εἴμποροῦτε κάλλιστα νὰ ἀγκαλιάσῃ τὸν κ. Πί-
χτον καὶ νὰ δώσῃ δύο καλὰθια μούντζις εἰς
τὸν Δεσάντον, ἀλλὰ βλέπετε ὅτι δὲν θέλει καὶ
ἐνεκα τούτου γίνεται πρόξενος ζημίας ἀνυπο-
λογίστου εἰς τὸν κόσμον.

Ἡ ἐκλογὴ τῶν ἐφόρων ἀκόμη δὲν ἐπεκυρώθη
ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖον· οἱ ἀποτυχόντες ἐκ τοῦ
ἄλλου κόμματος ὑπέδωκαν ἐνστάσεις κατὰ τοῦ
κύρους αὐτῆς· ὁ Θεὸς νὰ μᾶς φυλάξῃ ἀπὸ ἄλ-
λων κανένα ἀπεσταλμένον τοῦ Πατριαρχείου.

Ὁ ἐνταῦθα στρατὸς ἀπαρτίζεται ἀπὸ νεο-
συλέκτους πρὸς τοὺς ὁποίους ἀκόμη δὲν ἐμοίρα-
σαν τουφέκια, δι' αὐτὸ ὁ ληστής Γκάτζος ζη-

τεῖ ἀπὸ τὸν μπίμπασιν νὰ τοῦ στείλῃ τριακό-
σια πακέτα καπνοῦ, τὰ ὁποῖα δὲν ἤξεύρω ἂν
τὰ ἔστειλε. Μαζὺ μὲ τοὺς χριστιανούς μαζεύ-
ονται καὶ οἱ τουρκοὶ ὑπάλληλοι ἐνωρὶς εἰς τὰ
σπίτια τῶν ἐκ τοῦ φόβου τῶν ληστῶν. Ἐρη-
μία μεγάλη βασιλεύει καθ' ὅλον τὸ Μέτσοβον
δὲν βλέπετε ἄνδρα εἰς τὸ Μεσοχώρι· ποῦ καὶ
ποῦ ἀὼς κανένα ἱατροδιδάσκαλον. Κατ' ἔτις
καὶ νέαι οἰκογένειαι φεύγου τὸν χειμῶνα διὰ
τὴν Θεσσαλίαν. Περισσότερα ἀπὸ τετρακόσια
σπίτια, εἶναι ἔρημα καὶ ἂν ἐξοκολούθησεν αὐτὸ
τὸ ἀλληλοφάγωμά μᾶς εἶναι θαῦμα ἂν καὶ αὐ-
τὸς ὁ Χουλιασὴς ἀκόμη θὰ μείνῃ ἐδῶ.

Μὲ τὴν ἔλλειψιν τῶν φαρμάκων ὑπάρχει ἑλ-
πὶς εἰς τὸ ἐξῆς νὰ περιορισθῶν καὶ αἱ ἀσθέ-
νεια, διότι τὴν διὰ τὸ ψύλλου πηδήμα γι-
ατρὸς καὶ ρετσέτα· ταῖς ρετσέταις οἱ γιατροὶ
τῆς γράφουν εἰς τὸν δρόμον.

Εἰς τὸ ταχυδρομεῖο βασιλεύει μεγάλη ἀτα-
ξία ἐνεκεν τῆς ἀνωμαλίας καταστάσεως· οὔτε τὰ
γράμματα τὰ ὁποῖα στέλλομεν πηγαινῶν εἰς
τὸν πρὸς ὃν ὅρον, οὔτε ἀπὸ τὰ ξένα μᾶς ἔρ-
χονται ἐδῶ.

Οἱ νέαι δικασταὶ βρεθήκαν ἀπὸ τὸ μεγάλο
καθησὶ· Καϊμακάκης πίνῃ τσίπουρο πολὺ, ὁ
ἀνακριτὴς ἀλβανὸς ἐντιμὸς καὶ προσηνὴς πρὸς
πάντας, ὁ διευθυντὴς τοῦ Μονοπωλίου τοῦ κα-
πνοῦ τουρκοκρατικὸς, ὅχι ὅμως καὶ πολὺ φη-
νατικὸς, ὁ τελωνῆς ἐπίσης καλὸς παρέχει τὰς
δυνατὰς εὐκολίας εἰς τὸν κόσμον.

Ἐλῆθομεν ὅτι νέους φόρους ἐπέβλεπεν ἡ Κυ-
βέρνησις εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ εἰς τὰ ζῶα,
καὶ οἱ μὲν ἄνθρωποι θὰ πληρώνουν ἐτησίως
κατὰ κεφαλὴν ἀπὸ δέκα ἕως ἑκατὸν γρόσια ἑκα-
στός ἀναλόγως τῆς περιουσίας του· διὰ δὲ τὰ
ζῶα ἀπὸ τρία γρόσια τὸ γομάρι ἕως δέκα διὰ
τὸ βῶδι, σίγουρα πράγματα!

ΕΚ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Εἶχον ἀνχωρήσει περὶ τὰ μέσα Ἰουλίου εἰς
Ἰωάννινα, μὲ σκοπὸν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ
νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὴν γενέτειράν μου Λαϊσταν.
Ἐν αὐτῇ ἐπληροφορήθην ὅτι τὴν προηγουμένην
τῆς ἀφίξεώς μου συνελήφθη ὑπὸ τῶν ληστῶν ὁ
ἐκ Λαϊστας κ. Δ. Γίστας ἀνὴρ ἄνω τῶν πεν-
τήκοντα ἐτῶν διευθυνόμενος εἰς Φέρετζικ ὅπου
ἐργάζεται. Ἡ ληστρικὴ συμμορία ἀπετελεῖτο
ἀπὸ ἀρβανιτοβλάχους οἵτινες ἐζήτησαν ὡς λύ-
τρα δύο χιλιάδας λίρας κακῶς πληρὸς φορηθέντες
περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ εὐκαταστάτου αἰγ-
μαλωτοῦ τῶν. Καὶ ἀφού τὸν ἐτυράννισαν ἐπὶ
πεντήκοντα ἡμέρας τὸν ἄρσαν ἐλεύθερον λα-
βόντες ὡς λύτρα ἐξήκοντα λίρας. Πλὴν τῆς
ἀνωτέρω συμμορίας καὶ ἑτέρα ὑπὸ τὸν αἰμα-
χρῆ Κόκκινον καταμαστίζει τὸν ἀτυχῆ αὐτὸν
τόπον. Διότι δὲν ἀρκεῖται εἰς τὴν ληστείαν τὸ
μόνον φόβητρον αὐτὸ τῶν κατοίκων, ἀλλὰ καὶ
κατὰ ἀνηλεῶς τοὺς τυχόν πίπτοντας εἰς τὴν
λείαν του. Καὶ οὕτω παρὰ τὰς διαβεβαιώσεις
κατὰ τὴν περιοδείαν τοῦ ἐν Ζαγορίῳ τῆς Α. Β.
Ὁσμάν πασᾶ περὶ τῆς ασφαλείας τῶν κατοί-
κων, ἡ ληστεία καὶ αἱ ζωακλοπαὶ κατατρύ-
χουσι τὸν τόπον. Ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἐποίων ὅλαι
αἱ εὐποροὶ οἰκογένειαι ὁλονέν ἀποδημοῦσαι ἀπὸ
τὰς πατρίδας τῶν. Καὶ ἐν ὅσῳ τὰ κατὰ τῶν
ληστῶν στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα δὲν ἐνισχυ-
θῶσι, καὶ προῶσι εἰς συστηματικὴν καταδίω-

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένετο ἡ ἐκκύβευσις τοῦ λαγείου τῶν Ἀρχιεπισκόπων τῆς Γ' τριμηνίας τοῦ 1903. Κατ' αὐτὴν δὲ ἐξή- γθησαν ἐκ τῆς κληρονομίας οἱ ἐξῆς αἰθυσίαι: Ὁ

[illegible]

— Ὁ Νεὸς Ἑλεθεὸς ἴππος, πληροφ
ρεῖται ἐκ Βελιγρადίου, ὅτι οὐ μέλλων προύπο
λογησὺς τὸν Σερβικοῦ κράτους θὰ ὑπερβῇ τὰ
ἐκπὸν ἑκατομμύριον φράγκων. Εἰκοσι δύο ἑκα
τομμύρια προσήλκοντα διὰ τὰ τακτικὰ στρα
τιωτικὰ ἔξοδα, τριάντα δὲ ἑκατομμύρια διὰ
τὰ ἑκτακτὰ στρατιωτικὰ μέτρα.

Μεταξύ των ψηφοφόρων που εθεβιώθη ότι
είναι και τινες οι οποίοι δεν υπάρχουν πλέον
εις την ζωήν. "Οι τινές διηπολήσαν εις θά-
νατον τμήματα. Εθεβιώθη ακόμη η ενοτασι-
αία πλαστοπομπή και το Δικαστήριον
απέδεδεξε ότι εψήφισαν άλλοι άντ' άλλων.
Ήφισαν συγγράνας και τινες οι οποίοι είτε
ένεκα πτωγέωσαν είτε δι' άλλους λόγους ε-
γον στερήθη των πολιτικών των δικαιωμάτων.
Βύρθησαν οι ψήφιστες πολλοί οτινες κα-
τά την ημέραν τῆς ἐπι-
λέξεως

Κατὰ τηλεγράφον ἐκ Πετρούπολεως πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐβλήθη ἡ ἐξῆς προχθερὴν πρὸς μεσημέριον ἡ Βασιλεῖς, ἐπιβάντων· τῆς αὐτοκρατορικῆς βαλεμφοῦ αἱ Πόλεις Ἀσθὴν Τρεξ Α. Μ. ἐδεδέωθη ἅπληθους τῶν ἰσχυρῶν μετὰ τὸν ὑπερπαιστὸς τοῦ καὶ τῆς διαταρᾶς ἀκολουθίας του. Κατὰ νεώτερας τηλεγραφικῆς πληροφορίας ἐκ Πετρούπολεως ἡ καταστάσις τῆς Μ. Δουκίσσης Ἀλεξάνδρας, ἀπὸ τῆς μητρὸς τῆς Βασιλέως, καὶ εἶναι μὲν βραχεῖα, ἐξελίπεν ὅμως ὁ φόβος ἀνιδυνος τοῦ θανάτου, χάρις εἰς τὴν αὐστηρὰν διαίτησιν καὶ τὰς μεγάλας περιποιήσεις, καὶ νοτὶ ἀπολέσεν ἐντελὲς τὴν διαίτησιν. Ἐν μεταβάσι τοῦ Βασιλέως μετὰ πληθύν τῆς, τῆς ἐγκρητοσύνης, καθίστην εἶναι ἐπανειλημμένον

πρώτος ἀριθμὸς 68,244 ἐκέρδητε 25,000 δρ. ὁ δεύτερος 30,315 καὶ ὁ τρίτος 32,698 ἀνὰ 3,000 δραχ. ἕκαστος, οἱ 32,358, 37,147, 49,776 καὶ 7,891 ἀνὰ δραχ. 1 000 ἕκαστος. Οἱ ἀριθμοὶ 11,229, 13,391, 18,526, 25,468, 35,962, 37,865, 59,988, 60,090, 61,986 καὶ 67,645 ἀνὰ δρ. 500. Οἱ δὲ ἐπόμενοι ἀριθμοὶ ἀνὰ δραχ. 100 ἕκαστος:

00,062, 17,927, 34,874, 51,440, 62,239
01,803, 19,290, 36,063, 52,190, 63,427
02,162, 19,552, 36,406, 52,192, 65,136
02,502, 20,230, 38,009, 52,610, 65,321
02,523, 21,139, 38,728, 52,775, 65,455
02,550, 21,625, 39,403, 52,897, 65,650
03,049, 21,815, 39,599, 53,086, 66,415
06,104, 23,374, 40,580, 53,706, 66,575
08,138, 24,323, 40,851, 53,826, 67,837
08,387, 25,271, 42,422, 53,970, 68,046
08,950, 25,594, 42,896, 56,165, 69,200
09,486, 25,563, 44,704, 56,596, 69,478
09,910, 26,149, 45,124, 57,617, 69,988
11,761, 26,298, 47,608, 57,299, 70,062
12,165, 27,006, 48,669, 58,115, 70,424
13,341, 27,543, 48,956, 58,857, 71,272
13,918, 27,934, 49,709, 59,066, 71,854
16,686, 29,011, 49,831, 59,962, 72,916
16,874, 29,262, 51,250, 59,974, 73,084
17,017, 34,505, 51,342, 60,966, 74,056

ΔΙΑΦΟΡΑ

Οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ διαμένοντες ἐκ Δολιανῶν τῆς ἐπαρχίας Κουρέντων ἔσχον τὴν εὐτυχὴ ἐμπνευσιν νὰ ἱδρῦσιν φιλανθρωπικὴν ἀδελφότητα, ἥς σκοπὸς εἶνε ἡ πνευματικὴ ἀνάπτυξις τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Δολιανῶν, ἡ ἀρωγὴ τε καὶ προστασία παντὸς ἀναξιοπαθόντος καὶ καταγομένου ἐκ τοῦ εἰρημένου χωρίου ἢ τῶν περὶ καὶ διαμένωντες εἴτε ἐν τῇ πα-

ΤΟ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΝ ΣΧΙΣΜΑ

Δ'.

Μετὰ ταῦτα ἡ Σύνοδος ἀνέθεσεν εἰς τὴν αὐτὴν δεκαμελὴ ἐπιτροπὴν τὴν σύνταξιν τοῦ ἀρμοδίου ὅρου ἀποκηρύξεως, καὶ διελύθη ἡ δευτέρα συνεδρίασις Αὐτῆς, ἵνα συνέλθῃ ἡ Σύνοδος εἰς τρίτην συνεδρίασιν πρὸς συζήτησιν καὶ κύρωσιν τοῦ σχεδίου τοῦ ὅρου.

Τέσσαρες ἡμέραι ἐμεσολάβησαν μετὰ τῆς δευτέρας καὶ τρίτης συνεδριάσεως, καθ' ἣν ὑπεβλήθη τὸ σχέδιον τοῦ ὅρου καὶ καθ' ἣν ἐκυρώθη. Κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα οἱ Σλαῦοι τὰ πάντα μετῴθηον, ἵνα διασπάρσῃσι τὸ ὁμόγνωμον τῆς Συνόδου, ἥτις ἀνδρικώτατα καὶ πατριωτικώτατα περὶκαμψε τὸν ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἀναφανεστά σκόπελον, ἀντιτάξασα, ὡς εἶδομεν, τὴν πατριαρχικὴν καὶ συνοδικὴν ἐπιστολὴν τῶν Ἱεροσολύμων.

Ἀλλὰ καὶ αἱ νέαι αὗται ραδιουργίαι καὶ ἐνέργειαι κατ' οὐδὲν ὠφέλησαν τοὺς Σλαῦους οἱ ὅποιοι πρὸς στιγμὴν ἤλπισαν, ὅτι ἡ ἀπουσία τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἤδυνετο νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν γνώμην τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου. Ἡ ἀδιαφορία, ἥτις ἐπεδείχθη ὑπὸ τῆς Συνόδου, ὀχυρομένης ὀπισθεν τῆς συνοδικῆς ἐπιστολῆς τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, διὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Πατριάρχου Κυρίλλου, κατέστησεν ἔξω φρενῶν τοὺς πολεμίους τῶν Πατριαρχείων καὶ ἐξέθηκε πλείτερον αὐτοὺς κατὰ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἐξηγρίωτε δ' ἐτι πλέον αὐτοὺς ἀμέσως μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς δευτέρας τῆς Συνόδου συνεδριάσεως, ἡ ἀπάντησις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς τὸ πιττάκιον τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Κυρίλλου. Ἐν τῇ ἀπαντήσῃ ταύτῃ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐξ ὀνόματος τῆς Μεγάλης καὶ Ἀγίας Συνόδου ἔγραψεν ἐπὶ λέξει τὰ ἐπόμενα διὰ τῶν ὁποίων ἐκδηλοῦται ἡ ὑπόνοια τῆς Μ. Συνόδου περὶ προσχωρήσεως τοῦ Κυρίλλου εἰς τὰς σλαβικὰς ἐνεργείας.

«Αναγνώθεισας σήμερον τῆς ὑπὸ χθесινὴν ἡμερμηνίαν ἀπαντήσεως τῆς σεβασμίας αὐτῆς μακαριότητος ἐν τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Συνόδῃ,

τρίδι εἴτε ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Ἐδρα τῆς ἀδελφότητος ὀρίζεται ἡ Ἀλεξάνδρεια. Τὸ δὲ διοικητικὸν συμβούλιον διὰ τὴν πρώτην τριετίαν ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ.κ. Δημητρίου Οἰκονόμου, προέδρου, Ξενοφάντος Μελανίδου ταμίας, Ἀριστείδου Διακοπούλου γραμματέως, Λεωνίδα Μάτσιου, Φωτίου Κυργιοπούλου καὶ Κων. Καμάρα. Εὐχόμεθα ὅπως ἡ ἀδελφότης αὕτη τῇ πάσῃ ὑποστηρίξει καὶ προδεύτῃ, δυνήσῃ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸν ἐπ' ἐνδοκίμῳ σκοπὸν.

— Ὁ κ. Μιχαὴλ Καλλιφρονῆς, υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου πολιτευτοῦ Δημητρίου Καλλιφρονῆ, ἀνεχώρησεν εἰς τὸ Μομπελιὲ ὅπου θὰ παραμείνῃ ἐπὶ τριετίαν ὅπως ἐπιδοθῇ εἰς γυμνασιακὰ σπουδὰς.

Ἡ Ἀθηναϊκὴ ἐφημερίς «Ἀθηναί» αἵτινες φημίζονται καὶ ἐπὶ σοβαρότητι μάλιστα λόγον ποιούμεναι εἰς τὸ φύλλον τῆς 6 Ὀκτωβρίου φθίνοντος ἔτους περὶ ἀποκαλύψεων νεοτουρκικῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ καὶ τῆς ἐφημερίδος «Ὁ Ὀσμανλῆς» καταχωρίζουσι καὶ ταῦτα ἀντικρὺς ἀνυπόστατα καὶ ἀσεβῆ πρὸς τὰς ἀρχὰς μου τὰς ἐθνικὰς.

Ἡ ἐφημερίς «Ὀσμανλῆς» ἐπάγονται αἱ «Ἀθηναί» ἔχουσι συνάδελφον τὸν «Ἀστέρος» ἐκδιδόμενον ἀπὸ πολλοῦ χρόνου τουρκιστὶ καὶ ἑλληνιστὶ καὶ νῦν ἀλβανιστὶ ὑπερμαχούντα διὰ Τουρκο-ἀλβανικὰ συμφέροντα. Αἱ τουρκικαὶ ἀντιπροσωπεύει Ἀθηνῶν Πειραιῶς θορυβῶνται προσπαθοῦσι ἐπιμελῶς νὰ λαμβάνωσι ἀντίτιπον τοῦ «Ἀστέρος» ἐπιπροσθέτουσιν αἱ Ἀθηναί ὅτι αἱ τουρκικαὶ ἀντιπροσωπεύει ποπτεύουσιν ὅτι καὶ παράρτημα τοῦ «Ἀστέρος» ἐκδίδεται καὶ ὅτι αἱ Τουρκικαὶ ἀντιπροσωπεύει τῆς γείτονος ἐπικρατείας θὰ λάβωσι μέτρα σοβαρὰ ἐν μέλλοντι. Ὑμεῖς οἱ ἰθύνοντες φύλλον κατέχον καὶ προσπαθίζον ἐξωτερικὰ ζητήματα μετὰ τῶν ὁποίων τὸ Ἀλβανικὸν προτίστην κατέχει θέσιν ἀδύνατον νὰ μὴ καταληφθῇτε ὑπὸ τῆς φρίκης διὰ τοιαύτην παχυλὴν ἄγνοιαν.

καὶ κατόπιν πολλῶν λόγων γενομένων ἐπὶ τῇ δηλώσει τῶν ἐν αὐτῇ περιεχομένων, ἡ Ἀγία Μεγάλη Σύνοδος ὁμοφώνως ἀπεφάνετο, ἵνα διαβιβάσωμεν τῇ αὐτῇ μακαριότητι τὴν λυπηρὰν ἐντύπωσιν, ἣν ἐνεποίησεν αὐτῇ ἡ ἀπροσδόκητος εἰδησις τῆς ἐσπευσμένης αὐτῆς ἀπελεύσεως καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπουσίας αὐτῆς ἀπὸ τῆς Συνόδου. Τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον δικαιολογούσα ταύτην προτείνει τὴν ἀνάγκην προηγουμένης συγκαλέσεως τῆς περὶ αὐτὴν Ἱερᾶς Συνόδου, μεθ' ἧς καὶ συσσεφθήσεται περὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος, ὅπως μὴ λάθῃ ὕχρὸν, ὡς φησιν, ἐναντίᾳ τῇ συνοδικῇ γνώμῃ ἀποφικινομένη.

Ἡ Ἀγία καὶ Μεγάλη Σύνοδος δὲν εὖρε, μακκρυώτατε, τὸν λόγον τῆς ἐσπευσμένης αὐτῆς ἀπελεύσεως ἱκανῶς δικαιολογούντα τὴν ἀπογὴν αὐτῆς ἀπὸ τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνόδου, καθ' ὅσον καὶ ἂν δὲν ἤδυνετο νὰ παρουσιασθῇ αὐτοπροσώπως, ἡδύνετο νὰ διορίσῃ ἀντιπρόσωπον αὐτῆς. Ἀπ' ἐτέρου δὲ ὁ ἐνδοιασμός, ὃν ἐκφέρει περὶ ἐνδεχομένης διαφωνίας αὐτῆς πρὸς τὴν ἱεράν αὐτῆς Σύνοδον, τοσούτῳ μᾶλλον ἐξέπληξε τὴν ἁγίαν καὶ Μεγάλην Σύνοδον, καθ' ὅσον, ὡς ἐκ αὐτοῦ ἐκφερομένου ἐνδοιασμοῦ τούτου, ἤθελεν ἀτόπως ὑποτεθῆ, ὅτι πρῶτον ἤδη ἡ Ἱερά τῶν Ἱεροσολύμων Σύνοδος λαμβάνει ὑπὸ σκέψιν τὸ προκειμένον ζήτημα. Ἐνῶ ἡ μέχρι τοῦδε ὁμοφροσύνη αὐτῆς μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, καὶ ἡ ὁμολογούμενη κανονικὴ αὐτῆς πορεῖα ἐν ταῖς προηγουμέναις Συνόδοις καὶ Συνελεύσεσιν ἐδείχθη μέχρι κεραίας συμφωνῆς πρὸς τὴν ἀπὸ καὶ Ἱανουαρίου τοῦ παρῶν ἔτους πατριαρχικὴν καὶ συνοδικὴν αὐτῆς ἐπιστολὴν, ἥτις καὶ ἀναγνώσθησιν σήμερον ἐν τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Συνόδῃ, κατ' αἵτησιν πάντων τῶν μελῶν, διετρανώσε καὶ αὖθις τὴν πλήρη καὶ ἐντελὴ ὁμοφωνίαν τῆς Ι. Συνόδου πρὸς τὰς τῶν λοιπῶν πατριαρχικῶν τῆς Ἀνατολῆς θρόνων. Ἐπομένως ἡ ἁγία καὶ μεγάλη Σύνοδος βεβαίως πορεῖαν πάντῃ συμφωνίᾳ πρὸς τὰ ἐν τῇ συνοδικῇ ἐκείνῃ ἐπιστολῇ ἐκπεφρασμένα, ὑπομινύσκει τῇ σεβασμίας αὐτῆς μακαριότητι, ὅτι θεωρεῖ ἕκτοτε ὀριστικῶς διατετυπωμένην τὴν γνώμην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἱεροσολύμων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, οὐδὲν ἄλλο παρὰ

Οὔτε συνάδελφος τοῦ «Ὀσμανλῆς» εἰς «Ἀστὴρ» οὔτε νεοτουρκικῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὸν νάδελφον τῶν ἀκραίων στέρων ἑλληνοκτονῶν ἐπ' ἐμερίδων, ἀντικρὺς ἔχων ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ἐθνικὰς μόνον ἐφημερίδας γνωρίζουσαι τὰ ἐθνικὰ, ὅσον καὶ τὰ ζητήματα τῆς Ἀνατολῆς καὶ τὸ ἐν ζήσει ἤδη ζήτημα τῆς Μαντζουρίας. Ὁ «Ἀστὴρ» ἐν μετὰ τῶν ἐννομιῶν του μίαν ιδέαν ὑπηρετεῖ τὴν ἐκ τῆς ἀλβανικῆς σύμπραξιν ὑποδεκνύων τῆς Μεσογλιανῶν ἰδίᾳ Ἀλβανοῦ τὴν ἀγούσαν ἑλπίδα ὅδ' ὡς αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἐκ τῶν δέλτων ἀπαιτοῦσιν, οὗτοι αἱ συγγενεῖς δεσμοί, τότε ἔδαφος, ἔθιμα καὶ ἄλλα, αἵτις ἱστορικὰ ἐθνολογικὰ ἰδιότητες δὲν ἐχρησθήσαν καὶ πρὸ τῶν σκοτεινοτέρων πολιτικῶν δρωμένων καταστάσεων ἀνισχυρῶν πρὸς ἀπεχωρισμὸν τῶν δύο ἀφελῶν φυλῶν ἑλληνικῆς καὶ Ἀλβανικῆς. Ἐκεῖθεν ὁ λόγος τῆς δημοσιογραφικῆς συζητήσεως τοῦ «Ἀστέρος» μετὰ τῶν Μοντουλμάνων Ἀλβανῶν τῶν διζήμενων ἐν Εὐρώπῃ, ἡ συχναῖς εὐφημοὶ μυνεῖαι τοῦ ἡγετοῦ ἀλβανοῦ Ἰσμαὴλ Κεμάλ βέη Βιλαγιέτ μετὰ τοῦ Φαῖκ βέη Κόνιτσα εὐρεῖα συζητῶν ἐκδότου «Ἀλβανίας» μετὰ τοῦ Σαχιν βέη Κολώνια ἐκδότου «Δρότας» καὶ ἄλλων, ὅσοι βροντοφωνήσωσι διὰ τῆς «Φω-ῆς τῆς Ἡπείρου» αἱ ἀλήθειαι αὗται.

Θωμᾶς Γ. Χατζής
ἑλληὴν Ἡπειρώτην

ΟΙΚΟΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ
ΚΟΣΒΟΓΙΑΝΝΗ καὶ ΣΕΚΑ
Εἰδικότης εἰς ἅπαντα τὰ ἀνδρῶν
φορέματα καὶ γυναικείας ζακέτες
143—Ὀδὸς Αἰόλου—143
ΑΘΗΝΑΙ

δέχεται ὅτι δύναται ποτε νὰ προκύψῃ ἀπὸ τῆς διαφωνίας μετὰ τῆς σεβασμίας αὐτῆς μακαριότητος καὶ τῆς περὶ αὐτὴν Ἱερᾶς Συνόδου ἐν τῷ προκειμένῳ ζητήματι, καθ' ὅσον τὸ οὐδὲν ἄλλο μετεβλεπὲ τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ φωνήν, Σεπτεμβρίου 1872.

† Ὁ Κων) πόλεως Ἀνθιμου
Ἡ ἀπάντησις αὕτη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου, θεωρούσης τὸ ζήτημα λαμβάνον κατόπιν τῆς Συνοδικῆς ἐπιστολῆς τῆς Ι. Συνόδου τῶν Ἱεροσολύμων, οὐ μόνον κατέβηκεν ἀνυπόστατον καὶ κακόβουλον πᾶσαν ἐλπίδα περὶ διφρονίας τοῦ Πατριαρχικοῦ ὅρου τῆς Ἀνατολῆς, ἀλλὰ καὶ συνοδικῶς διεπίστευσε, ὅτι ἀναμνησθήσεται ὅσον ἐστὶν τὸ κύριον ληφθῆσομένης ὑπὸ τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου ἀποφάσεως, ἀδιάφορον ἂν παρεῖται ἢ οὐ ὁ Πατριάρχης Κύριλλος. Διὸ οἱ Σλαῦοι ἐκφρονες καὶ λυσσῶντες ἐξέμνησαν κατὰ τὴν στάσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τῆς Μεγάλης Συνόδου, ἀπειλοῦντες ἀρρογῆτα, τοῦτ' αὐτὸ δὲ διωγμὸν κατὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχικοῦ Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν ἄλλων Πατριαρχικῶν θρόνων τῆς Ἀνατολῆς. Πλὴν ἡ Μεγάλη Σύνοδος καὶ ἀπροσμάχητος ἡγούμενος τῶν καλῶν καὶ ἐνδοξῶν αὐτῆς ἀγῶνα, ἐν τῇ μαστῇ ἀγερῶν τῶν Σλαῶν ἀκούσας ἀπέβηκε.

Πρὸ πάσης λοιπὸν τῆς ἀντενεργείας ραδιουργίας τῶν Σλαῶν, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ἀτάρβητον ἐξακολουθοῦν τὸν ἐκ τῶν ἐθνικῶν δικαίων ἀπροσμάχητον ἀγῶνα διένειμε τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1872 τὰ πατριαρχικὰ πιττάκια, τὰ καλοῦνται τὰ μέλη τῆς Συνόδου εἰς τρίτην συνεδρίασιν, ἥ δὲ Ἀγία καὶ Μεγάλη Σύνοδος συνήρθετο τῇ ἐπομένῃ τῇ τρίτῃ ἐν περιφανεί καὶ αξιοθαύμαστον φωνίᾳ. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην ἐστάσαντο ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Συνόδου, ὡς ὁρίζει τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Κυρίλλου ἀπελθόντος ἤδη ἀπὸ τῆς προτερείας εἰς τὸν ὁλοκλήρῳ δὲ ὡς λόγους ἀνωτέρω ἀνεγγραφέντων.

(Ἀκολουθεῖ)